

شناسایی و تحلیل راهبردها و بسترهای مدیریت استعداد در آموزش عالی ایران (یک مطالعه موردی)

هدف پژوهش حاضر، شناسایی و تحلیل راهبردها و بسترهای مدیریت استعداد در آموزش عالی ایران به روش آمیخته اکتشافی بود. ۴۷ جامعه آماری پژوهش حاضر را اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های سراسری شهر تهران تشکیل دادند که در مرحله کیفی با استفاده از نمونه‌گیری هدفمند تعداد ۱۵ نفر و در مرحله کمی تعداد ۱۲۲ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. برای تحلیل داده‌های کیفی از تکنیک تحلیل موضوعی (تم) و به منظور تحلیل داده‌های کمی از مدل معادلات ساختاری با نرم‌افزار استفاده شد. ۴۷ یافته‌ها نشان داد مقوله‌های جو سازمانی (منزلت اجتماعی و حرفه‌ای، مدیریت مشارکتی)، تسهیلات سازمانی (فیزیکی، انسانی) و ساختار پویا (استقرار شایسته‌سالاری، روابط سازمانی مناسب) از بسترهای مورد نیاز و مقوله‌های توسعه آموزش (فرصت‌های مطالعاتی کافی، آموزش اعضای هیئت علمی)، تمرکززدایی (آزادسازی نقد علمی، تفویض اختیار، حمایت مادی و معنوی)، طرح مدیریت استعداد (پرورش مدیران دانشگاه، آینده‌نگری) از راهبردهای مورد نیاز برای اجرای مدیریت استعداد هستند. نتایج یافته‌های دیگر پژوهش نشان داد که عوامل ساختار پویا، تسهیلات سازمانی، جو سازمانی تاثیر معنی‌داری بر راهبردهای مدیریت استعداد دارد. ۴۷ بنابراین عملکرد دانشگاه‌ها را می‌توان با شکوفایی استعدادهای اعضای هیأت علمی در زمینه آموزش، پژوهش و فناوری و فراهم کردن فرصت‌هایی برای توسعه و رشد آنها بهبود بخشید. بر این اساس تهیه یک طرح جامع مدیریت استعداد اعضای هیأت علمی در نظام آموزش عالی، تسهیل زیرساخت‌های مطالعاتی و پژوهشی کشور، ساماندهی فرصت‌های مطالعاتی و بورس تحصیلی خارج از کشور از جمله پیشنهادات سیاستی این پژوهش است. ۴۷

برای مطالعه و دریافت متن کامل این مقاله، روی لینک زیر کلیک کنید.